

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/201/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220205275
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7220205275.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Sandry Veľkej, v spore žalobkyne: Q. M., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX, Košice, zastúpená: JUDr. Ján Cáfal, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Murgašova 3, Košice, proti žalovanej: T., zastúpená JUDr. Annou Lacovou, advokátkou, so sídlom Pražská 4, Košice, o uloženie povinnosti navrátiť vec do pôvodného stavu, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 8. septembra 2020, č. k. 12C/31/2020-20

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobkyňa domáhala v prebiehajúcom spore o navrátenie veci do pôvodného stavu, dočasnej úpravy pomerov strán, vyplývajúcich z ich podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností na LV č. XXX pre kat. úz. Krásna ako pozemky parc. č. XXXX/X, XXXX/X a stavba č. súpis. XXXX na parc. č. XXXX/X a na LV č. XXX pre kat. úz. K. ako pozemok parc. č. XXXX (spolu ďalej tiež len ako „nehnuteľnosti“), uložením povinnosti žalovanej obnoviť pôvodný stav prívodu vody zo studne na parc. č. XXXX do stavby. Potrebnosť okamžitého zásahu žalobkyňa v návrhu odôvodnila v podstatnom tvrdením, že vzájomné spory o užívanie spoločnej studne vyústili do situácie, keď žalovaná odstránila pôvodné potrubie, ktorým bol zabezpečený prívod vody zo studne do stavby a do záhrady a nahradila ho novým, následkom čoho žalobkyňa stratila v častiach stavby domu a záhrady, ktoré užíva, prístup k pitnej vode.

2. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením nevyhovel návrhu žalobkyne na dočasnú úpravu pomerov strán na podklade záveru o nesplnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 1 C.s.p., keďže podľa jeho úvahy žalobkyňa neosvedčila skutočnosť znemožnenia prístupu k vode a skrz toho potrebnosť okamžitého zásahu zo strany súdu.

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Žalobkyňa v odvolaní nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie o neosvedčení potrebnosti neodkladnej úpravy pomerov a na jeho zvrátenie dodatočne predložila trestné oznámenia z 24.11.2019 a 25.2.2020 a opis vzájomnej komunikácie formou SMS so žalovanou z obdobia od 19.2.2020 do 25.5.2020.

4. Žalovaná sa vyjadreniu k odvolaniu bezo zvyšku stotožnila s dôvodmi napadnutého uznesenia s akcentom na to, že žalobkyňa neosvedčila potrebnosť neodkladnej úpravy pomerov už len preto, že problémy s dodávkou vody do rodinného domu spôsobuje sama a navyš v ňom trvalo nežije, a preto prerušenie dodávky vody jej nemôže spôsobovať žiadne problémy. Žalovaný naproti prezentácii podstaty sporu žalobkyňou vo vyjadrení uviedla, že práve žalobkyňa opakovane odstavovala prívod vody

do domu a zamedzovala ho tiež poškodením vodovodného potrubia alebo bezúčelným vyčerpávaním vody zo studne. K náprave tohto stavu nedošlo podľa žalovanej ani napriek jej formálnej výzve.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) dôvodné.

6. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, považuje bez akýchkoľvek výhrad za vecne správne (§ 387 ods. 1 C.s.p.), a tiež úplné z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v celom doterajšom priebehu konania oboma procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá C.s.p.). Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, reagujúc tým zároveň na podstatné tvrdenia a argumentáciu odvolateľky (§ 387 ods. 3 veta druhá C.s.p.) odvolací súd dodáva:

7. Z tvrdení strán o okolnostiach, ktoré predchádzali vzniku ich sporu ohľadne spôsobu užívania spoločnej studne možno podľa posúdenia odvolacieho súdu s vysokou pravdepodobnosťou usudzovať, že zásah žalovanej do existujúceho stavu pripojenia vody, nebol vedený zjavne nekalým zámerom, ale že jeho účelom bolo zabezpečenie prístupu k vode za situácie, keď či už konaním žalobkyne (tvrdí žalovaná) alebo v dôsledku nápadne viacerých náhodných udalostí (tvrdí žalobkyňa), bola dodávka vody opakovane prerušená. I keď pre priklonenie sa k niektorej z týchto skutkových alternatív v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia niet dostatočnej dôkaznej opory, dôležitým z pohľadu odvolacieho súdu je, že žalobkyňa vo svojej argumentácii pripúšťa, že k prerušeniu dodávky vody žalovanej opakovane došlo, hoc aj interpretácia dôvodov z jej strany je vystavaná skôr na technických než ľudských zlyhaniach. Prezентuje v tejto spojitosti napríklad, že došlo poklesu tlaku v dôsledku sucha, k zaneseniu nečistotami alebo k zavzdušneniu. Zároveň ale uvádza, že žalovaná až v piatich prípadoch rozbila zámok na studňovom poklope, čo podľa názoru odvolacieho súdu rozhodne nasvedčuje tomu, aby bol prístupu žalobkyne pri užívaní spoločnej studne ústretový, naopak, vypovedá to skôr o jej zámere presadiť vlastnú predstavu o spôsobe hospodárenia spoločnej veci aj za cenu reštriktívnych opatrení. Tak či onak je zrejmé, že v existujúcej situácii stoja oproti sebe oprávnené potreby oboch strán; žalobkyňa i žalovaná totiž nepochybne nemôžu spoločné nehnuteľnosti bez vody plnohodnotne využívať. Preto je potrebné dôsledne posudzovať nie len význam navrhovaného opatrenia pre žalobkyňu, ale aj jeho dopad na žalovanú. Javí sa totiž, že vyhovením návrhu žalobkyne by síce bol zabezpečený jej dopyt po vode, došlo by tým ale zároveň k ohrozeniu prístupu k nej žalovanej. V tomto hodnotovom vážení má podľa úvahy odvolacieho súdu akútnejšiu potrebu vody bez prerušovania jej dodávky rozhodne žalovaná keďže v dome na rozdiel od žalobkyne trvalo žije. Práve v tomto momente odvolací súd vzhliadol rozhodujúci moment, pre ktorý podľa jeho názoru nemožno bez jednoznačného poznania príčin sporu a jeho skutkových okolností trvať na okamžitom obnovení predchádzajúceho stavu prívodu vody do domu hoc aj v iných prípadoch je zachovanie status quo prioritným cieľom neodkladnej ochrany. Treba ale jedným dychom zdôrazniť, že nech už bude prívod vody rozhodnutím vo veci samej ustálený v akejkoľvek podobe (pôvodný alebo nový), znemožnenie alebo sťaženie odoberania vody niektorému z podielových spoluvlastníkov, ktorý podľa dohody užíva spoločnú nehnuteľnosť, nech už má podobu naschválou alebo vytvorenia technickej prekážky, predstavuje spoločensky nežiaduci a v drvivej väčšine prípadov aj protiprávny stav, ktorý nemôže požívať ochranu. Preto zásadne nemožno vylúčiť dôvodnosť prípadne aj takej žaloby, ale ani návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by sa žalobkyňa domáhala obnovenia prívodu vody do ňou užíwanej časti nehnuteľností pri existujúcom napojení zrealizovanom žalovanou (teda nie obnovenia pôvodného napojenia) prípadne iného usporiadania, ktoré, a to odvolací súd zdôrazňuje, musí zohľadňovať oprávnené záujmy oboch strán.

8. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p.

9. Nakoľko návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyne nemal povahu návrhu vo veci samej, ani rozhodnutie súdu prvej inštancie, rovnako ako toto potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu

nemajú povahu konečného rozhodnutia. V súlade ust. § 262 ods. 1 C.s.p. preto o nároku na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia, včítane trov odvolacieho konania, rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.